

РЕШЕНИЕ

№ 28357

гр. София, 29.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 11.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **9514** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл.68, ал. 6 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на С. З. С. от [населено място], срещу Заповед №3286з - 3066/15.08.2024г. на директора на Главна дирекция "Национална полиция", с която е отказано снемане на полицейска регистрация №8403/12.11.201г. по описа на 09 РУ - СДВР.

В съдебно заседание жалбата се поддържа чрез процесуална молба от адв. Н., и по изложените в жалбата съображения и аргументи, представи допълнително писмено доказателство - удостоверение от Национална следствена служба, според което срещу оспорващия няма данни за обвинения по неприключени наказателни производства. Иска от съда да уважи жалбата като отмени оспорената заповед и съдът да приеме, че са налице основания за снемане на полицейската регистрация, извършена по ДП№ 3006/2013г. по описа на 09 РУ - СДВР, пр.пр.39313/2013г. по описа на СРП за престъпление по чл.194 НК. В жалбата се претенидра допустимостта на съдебното обжалване както и незаконосъобразност на заповедта поради неправилна преценка на доказателствата - осъждането на оспорващия по нохд 8295/2014г. се първо и единствено, включително и към момента на жалбата, след изтърпяване ан наложеното наказание "пробация" и изтичане на предвидения в чл.86, ал.1, т.2 НК срок от три години спрямо С., по силата на закона била настъпила реабилитация по право. Счита за неправилно приетото от административния орган, че не се съдържали данни за настъпила реабилитация на лицето", като се е позовал на изготвената за нуждите на

проверката електронна справка за съдимост. Излага по същество, че предпоставките по чл.86, ал.1, т.2 НК са изпълнени, представя в подкрепа на този довод издаденото от Бюрото за съдимост към СРС свидетелство за съдимост на оспорващия, кв което били отразени данни, че не е осъждан. Излага мотиви, че макар и реабилитацията да не попада в лимитативно описаните в чл.68, ал.6 ЗМВР основания за снемане на полицейска регистрация, съгласно Решение от 30.01.2024г. по дело С-118/22 на СЕС, същата би могла да бъде индиция, че субектът на данните представлява по-малък риск от гледна точка на целите за противодействие на престъпността или опазване на обществения рид и като обстоятелство, което може да доведе до скъсяване на необходимия период за съхраняване на тези данни. Следвало да бъдат анализирани критериите за необходимостта от запазване на лични данни, както и времевата им ограниченост, полицейската регистрация засягала пряко личния и дори семейния живот, влияела върху негови субективни права, противоречала на чл.8 ЕКПЧ. Претендира също, че не са налице основания за продължаване на полицейската регистрация на С.. Осъждането му било единствено такова и отдалечено във времето - преди повече от 10 години, касаело извършено деяние в млада възраст - 19г., наложено било наказание пробация, по-леко от лишаване от свобода, оспорва изложеното в оспорената заповед, че оспорващия бил "извършител на престъпления", за да се приеме посоченото, следвало да е осъден с влязла в сила присъда. Задържането му за 24 часа, издадени АУАН и НП по реда на ЗДвП не следвало да се счита за аргумент за лице с висока степен на обществена опасност, налагаща съхранение на данните му. По тези съображения - в обобщение, иска от съда да приеме, че оспорената заповед е неправилна и незаконосъобразна и са налице основания за снемане на полицейската регистрация, извършена по ДП №3006/2013г. по описа на 09 РУ СДВР, пр.пр. 39313/2013г. по описа на СРП за престъпление по чл.194 НК. Претендира разноски.

Ответникът - изразява становище чрез юрк. Р. за неоснователност на жалбата, претендира се законосъобразност на заповедта по изложените съображения в писмена защита - на всички основания по чл.146 АПК. Възрази за прекомерност на адвокатския хонорар, претендира присъждане ан юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, намира за установено следното:

По фактите:

С Решение №2868/29.04.2024г. на АССГ, постановено по адм.д.1920/2024г. е отменена Заповед № 3286з-4740/ 29.12.2023 г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“, с която е отказано снемането на полицейска регистрация № 8403/ 12.11.2013 г., извършена в 09 РУ - СДВР на С. З. С.. Съдът също така е изпратил административната преписка на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ за ново разглеждане на искането на С. З. С. за снемане на полицейска регистрация № 8403/ 12.11.2013 г., при спазване на дадените в решението указания по тълкуване и прилагане на закона. Видно от мотивите на съдебното решение,

указанията по приложението на закона в обобщение са следните:

1) „В конкретния случай е безспорно установено, че се касае за извършено през 2013 г. престъпление от С. З. С., за което с влязло в сила на 09.12.2014 г. определение му е наложено наказание „пробация“ за срок от 6 месеца на основание чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК, както и че е настъпила реабилитация по право.

2) не са изложени аргументи, че съхранението на данни на жалбоподателя близо 10 години след регистрацията и след извършеното, все още е необходимо за целите, за които те са били обработвани при създаването на полицейската регистрация;

3) не е преценено дали сроковете са подходящи по чл. 4, параграф 1, букви „в“ и „д“ от Директивата в светлината на чл. 52, параграф 1 от Хартата за пропорционалност на всяко ограничаване на правата.

4) установеното противоречие между националното право и правото на ЕС с решението от 30.01.2024г. по дело C-11822 на Съда на ЕС

5) С оглед спазване принципите на Директива (ЕС) 2016/680, независимо от празнотата в националния закон, до привеждането му в съответствие с правото на ЕС, административният орган следва да прави във всеки случай на искане за снемане на полицейска регистрация конкретна преценка на необходимостта от съхранение на данните за целите, за които са събрани, за пропорционалност на срока на съхранение, както и периодични проверки дали все още съществува необходимата връзка между съхраняваните данни и преследваната цел,

В преписката са представени и органът се е позовал в мотивите на оспорената заповед при новото произнасяне по искането на С. на Справка за нарушител/водач с данни за издадените АУАН, НП, фишове и ЗППАМ, както и електронна справка за съдимост – за осъждането на С. за престъпление по чл.194, ал.1 вр. чл.20, ал.2, вр. ал.1 НК по н.о.х.д.8295/2014г., справка на ГДНП от АИФ на МВР, а също и ел.справка за съдимост.

Оспорената в настоящото производство Заповед № 3286з-3066/15.08.2024г.,г. е издадена от Директор ГД НП, като с нея се отказва снемането на полицейска регистрация №8403/12.11.2013г. на основание, че:

- реабилитацията не била сред лимитативно изброените основания по [чл. 68, ал. 6 от ЗМВР](#);

- С. се е признал за виновен и е осъден за престъпление чл.194, ал.1 НК,

- данните от справката - задържан за срок от 24 часа от полицейски орган за престъпление по чл.194, ал.1 НК и за престъпление по чл.343б, ал.3 НК, издадени четири АУАН и 3 НП, една мотивирана резолюция, 6 фиша и една заповед за прилагане на ПАМ по ЗДвП, определяли личността на С. С. като рискова за обществото по отношение противодействието на престъпността и опазването на обществения ред,

- продължаването обработването на данните за извършената на С. полицейска регистрация следва да способства за изпълнението на основните дейности на полицейските органи по чл.6, ал.1, т.1 -3, 6 и 9 ЗМВР, като счита, че към момента данните от полицейската регистрация на С., се съхраняват в подходящ разумен срок с оглед целите, за които се обработват – противодействие на престъпността и опазване на обществения ред.

- не били установени нововъзникнали обстоятелства, които да удостоверяват, че е отпаднала целта, заради която е извършена полицейската регистрация на С.

Няма данни по преписката и в мотивите на заповедта за извършен и анализ на

личността на жалбоподателя, както и на осъщественото от него престъпно деяние –кражба на различни вещи на стойност общо 305 лв., за което е бил осъден и реабилитиран, няма полицейска регистрация за деяние по чл. 343б, ал. 3 от НК, но е обсъдено като извършено такова престъпление.

Оспорената заповед е връчена на адв. Н. - упълномощен представител на адресата на заповедта, на дата 05.09.2024г., а жалбата до съда е от дата 18.09.2024г.

Правна преценка на съда:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, против административен акт, подлежащ на съдебен контрол и от адресата на акта, чиито права са засегнати от този акт и поради това жалбата е подадена от лице с право и интерес от оспорването на заповедта, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспорената заповед за отказ за снемане на полицейска регистрация, издадена от директора на ГДНП, е издадена от компетентен орган, предвид представената по делото Заповед № 8121-267/10.03.2015г. на министъра на вътрешните работи, с която на основание правомощието му по чл.68, ал.6 ЗМВР са оправомощени други органи, сред които директора на ГД НП. Така съгласно чл. 68, ал. 7 от ЗМВР редът за извършване и снемане на полицейската регистрация се определя с наредба на Министерския съвет, а съгласно чл. 21, ал. 1 от Наредба за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация (само Наредбата), полицейската регистрация се сменя или снемането се отказва с писмена заповед на министъра на вътрешните работи или оправомощени от него длъжностни лица.

Заповедта е издадена в писмена форма и е подписана от издателя си, като съдържа фактически и правни основания, послужили за издаването.

Между страните няма спор по фактите, посочени в мотивите на заповедта - за осъществена полицейска регистрация на оспорващия от 09 РУ – СДВР, във връзка с наказателно производство, приключило с одобрено от съда споразумение, по което оспорващият е бил реабилитиран по право към момента на подаване на заявлението за снемане на полицейската му регистрация. Не спорно и установеното относно образувани административнонаказателни и административни производства с правно основание по ЗДВП, като следва да се посочи, че на базата на приетото в последното съдебно заседание удостоверение, че няма образувани наказателни производство срещу оспорващия, то недоказано е посоченото в мотивите от фактическа страна, че е образувана преписка по чл.343, ал.3 НК и във връзка с наркотици.

Жалбоподателят е осъден само с влязъл в сила съдебен акт за умишлено престъпление от общ характер –чл.194, ал.1 НК, необосновано се твърди, че е извършил и престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК, доколкото няма нито цитирани, нито представен по преписката съдебен акт за престъпление по посочената разпоредба и което само съд е допустимо да установи – по реда и със способите, предвиден и в НПК.

В случая при изложените мотиви в заповедта, необосновано е прието, дали за данните за нарушения по ЗДВП и за престъплението по чл.194, ал.1 НК , извършено действително доста назад във времето през 2013г. и за вещи на обща стойност около 300 лв., е необходимо да продължава съхранението им с цел противодействие на престъпността и опазване на обществения ред чрез осъществяване на основните

дейности на МВР - оперативно-издирвателна; охранителна, разследване на престъпления, информационна, административнонаказателна и предоставяне на административни услуги, като се има предвид, че за С. е направен извод, че е лице с профил нарушител на правилата за безопасност на движението по пътищата и поради това личността му се определя като рискова за обществото.

Предпоставките, при които националният закон допуска снемане на полицейска регистрация, посочени в чл. 68, ал. 6, т. 1 - 5 от ЗМВР - ако регистрацията е извършена в нарушение на закона - т. 1; наказателното производство е прекратено с изключение на случаите по чл. 24, ал. 3 от НПК - т. 2; наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда - т. 3; лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание - т. 4; лицето е починало - т. 5., действително не се установяват в процесния случай. Така от споразумението, с което е приключило наказателното производство срещу оспорващия, не попада в хипотезите на т. 2, т. 3 и т. 4, не се установява полицейската регистрация да е извършена и в нарушение на закона. Действително настъпилата реабилитация по право за престъплението, не е основание за снемане на полицейската регистрация, съгласно разпоредбата на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР.

Съгласно дадените указания в решението на АССГ, органът е следвало да съобрази даденото тълкуване с Решение на СЕС от 30.01.2024 г. по дело С-118/2022 г., в което е възприето, че чл. 4, §1, б. В и Д от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейският парламент и на съвета от 27.04.2016 г. трябва да се тълкуват в смисъл, че не се допуска национално законодателство, което за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъплението или изпълнението на наказания предвижда съхранение от полицейските органи на лични данни, и по - конкретно на биометрични и генетични данни за лица, осъдени с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, и то до смъртта на субекта на данни, вкл. когато той е реабилитиран, без да задължава администратора периодично да проверява дали това съхранение все още е необходимо, и без да признава правото на субекта на данни на изтриване на горепосочените данни, щом съхранението им вече не е необходимо за целите, за които те са били обработвани, или евентуално правото на ограничаване на тяхното обработване. В мотивите на решението съдът на ЕС сочи, че не за всички лица, осъдени с влязла в сила присъда за престъпление, попадащо в обхвата на определението "престъпление от общ характер", рискът да са замесени в други престъпления е еднакъв, което да обосновава определянето на еднакъв срок за съхранение на засягащите ги данни. С оглед на фактори като естеството и тежестта на престъплението или липсата на рецидив, рискът, който представлява съответното лице, не дава непременно основание за запазването до смъртта му на неговите данни в предвидения за целта национален полицейски регистър. В такива случаи вече не съществува необходимата връзка между съхраняваните данни и преследваната цел. Поради това съхранението им не съответства на принципа за свеждане на данните до минимум предвиден в чл. 4, §1, б. В от Директива 2016/680 и е за период по дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват, което е в разрез с чл. 4, §1, б. Д от тази Директива. Прието е също, че реабилитация на такова лице, в резултат на която осъждането му е изтрито от регистъра за съдимост, сама по себе си не води до отпадане на необходимостта от съхранение на данните му в полицейския регистър, тъй като последното има цели, различни от тези на списъка на миналите му осъждания в регистъра за съдимост.

Когато обаче, съгласно приложимите разпоредби на националното наказателно право, за да настъпи реабилитация трябва през определен период след изтърпяване на наказанието да не е извършено ново умишлено престъпление от общ характер, тя може да е индиция, че субектът на данните представлява по-малък риск от гледна точка на целите за противодействие на престъпността или опазване на обществения ред и следователно обстоятелство, което може да доведе до скъсяване на необходимия период за такова съхранение.

Така според СЕС обработването на лични данни - в случаите свързани с противодействие на престъпността и опазване на обществения ред и конкретно по повод извършена в тази връзка полицейска регистрация, е допустимо само ако администраторът периодично проверява дали съхранението е необходимо за целите, за които те са били обработвани, като същият следва във всеки конкретен случаи по искане на заинтересовано лице да осъществява тази проверка като съобрази характера и тежестта на престъплението, за което лицето е осъдено, реабилитирано ли е същото, както и при коя хипотеза - по право, съдебна или абсолютна реабилитация, дали в срока от извършване на престъплението до настъпилата реабилитация лицето е извършило друго престъпление и дали то е от общ характер, както и данните за личността на лицето, респ. за риска, който то представлява. Едва след като извърши тази преценка, органът може да даде отговор на въпроса дали е необходимо обработката на лични данни да продължи да бъде осъществявана или следва полицейската регистрация на лицето да бъде снета, респ. ограничена.

В чл. 68 от ЗМВР не е проведено разграничение между това за каква цел по чл. 27 от ЗМВР се извършва полицейската регистрация, т.е. обработването на лични данни във всеки случаи обхваща и трите цели. В настоящия случай административният орган изрично сочи, че обработването на личните данни на жалбоподателя касае противодействие на престъпността и опазване на обществения ред и няма отношение към защита на националната сигурност.

Съдът намира, че процесната заповед е издадена при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – задължението на административния орган да събере и обсъди служебно всички относими и допустими доказателствени средства, в съответствие с указанията на АССГ в съдебното решение, поради следното:

Административният орган само формално е изпълнил указанията на съда, тъй като не са изяснени в пълнота фактите и обстоятелствата. Независимо, че е представена справка за съдимост, в която не съществува правна квалификация на престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК, е взел предвид като извършено такова престъпление; не е съобразил периода, на

данните за нарушението на ЗДвП - за период от 10 години, както и че наказанията в тях са за сравнително ниски стойности глоби и последиците от тях,(например наложени са за включени светлини по чл.70, ал.3 ЗДвП, по чл.6, ал.1 ЗДвП – несъобразява поведението си със сигнала на дл. лица, по чл.98, ал.1 – глоба за паркиране; по чл.137а ЗДвП – за предпазен колан, по чл.187, ал.1, т.3 ЗДвП за превишена скорост между 20 и 30 км.) Нарушенията по ЗДвП са взети общо без преценка и съпоставянето им с типични случаи или за връзка с криминална дейност, не са отчетени фактори като възрастта на лицето при извършване престъплението и понастоящем, негови личностни характеристики, за приложени процедури спрямо него за противодействие на престъпността и опазване на обществения ред извън контрола на правилата на движение. Органът не е формирал изводи и до каква степен е необходимо обработването на личните данни от полицейската регистрация и за постигането и на каква точно цел. От мотивите на заповедта не може да бъде направен еднозначен извод за степента риска от поведението на оспорващия, не е мотивиран срок за съхраняването на данните като "подходящ и разумен“, както и как тези данни могат да бъдат обработвани за целите на противодействие на престъпността и опазване на обществения ред при осъществяване на основните дейности на МВР - оперативно-издирвателна; охранителна, разследване на престъпления, информационна, административнонаказателна и предоставяне на административни услуги. Органът не е изложил мотиви относно необходимостта обработката на лични данни да продължи да бъде осъществявана с оглед извода, че оспорващият е лице с профил нарушител на правилата за безопасност на движението по пътищата и личността му се определя като рискова за обществото, не е взел предвид срока за настъпилата реабилитация по право, в който оспорващият не е извършил престъпление от общ характер.

От изложеното следва, че в мотивите на оспорената заповед е извършен формално анализ по отношение личността на жалбоподателя, не са отчетени значими и относими обстоятелства. Поради това съдът счита, че при събиране и преценката на доказателствата административният орган е нарушил правилата на чл. 35 и чл. 36, ал. 3 от АПК във връзка с принципа за служебното начало, не са били изяснени всички относими обстоятелства и факти към искането за заличаване на полицейската регистрация, нарушенията са съществени, и основание за отмяна на заповедта без съдът да разглежда въпроса по същество, тъй като са обусловили отказа и формирали извода за оспорващия като лице с профил на нарушител и поради това като рисков за обществото.

Нищожност на оспорената заповед поради противоречие с влязъл в сила съдебен акт не се установява. Оспорената заповед действително е постановена в изпълнение на влязлото в сила решение №2686/29.04.2024г. по адм.д. 1920/2024г. на АССГ, но не е нищожна по смисъла на чл. 177, ал. 2 от АПК. В процесната заповед административният орган самостоятелно и независимо следва да установява фактите при съобразяване на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, но са допуснати съществени процесуални нарушения, обсъдени по-горе.

Съдът следва да отмени процесната заповед и да върне преписката за ново произнасяне по заявлението на оспорващия като следва да съобрази констатираните пропуски и формалното изпълнение на указанията по решението на АССГ – Решение № 2668/29.04.2024г. по адм.д. 1920/2024г. на АССГ, както и дадените в настоящото решение указания.

На основание изложеното и чл.172 , ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 3286з-3066 от 15.08.2024 г. на Директор на ГД Национална полиция за отказ за снемане на полицейска регистрация, извършена на основание чл. 68, ал. 1 от ЗМВР, по жалба от от С. З. С. с ЕГН[ЕИК].

ВРЪЩА делото като преписка на Директор ГД Национална полиция по Заявление вх. № 328605-162/24.10.2023г. по описа на същата дирекция и вх. № 513000-72121/24.10.2023г.на СДВР, подадени от С. З. С. с ЕГН[ЕИК] с искане за снемане на полицейска регистрация по ДП№3006/2013г. на 09 – РУ – СДВР, пр.пр. 39313/2013г. по описа на СДВР.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: